

Bruxelles, den 6.7.2018
COM(2018) 530 final

2018/0279 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Østrig, Luxembourg og Rumænien til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser ("konventionen af 1980"), der indtil dato er ratificeret af 98 lande, herunder alle EU-medlemsstaterne, har til formål at genoprette status quo ved at sikre, at ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn hurtigt tilbagegives gennem en ordning for samarbejde mellem centrale myndigheder, der er udpeget af de kontraherende parter.

Eftersom forebyggelse af børnebortførelser er en vigtig del af EU's politik til fremme af børns rettigheder, er Den Europæiske Union aktiv på internationalt plan for at forbedre anvendelsen af konventionen af 1980, og den opfordrer tredjelande til at tiltræde den.

Hviderusland deponerede sit instrument til tiltrædelse af konventionen af 1980 den 12. januar 1998. Konventionen trådte i kraft i Hviderusland den 1. april 1998.

Konventionen af 1980 er allerede trådt i kraft mellem Hviderusland og 24 EU-medlemsstater. Kun Østrig, Danmark, Luxembourg og Rumænien har endnu ikke accepteret Hvideruslands tiltrædelse af konventionen.

Usbekistan deponerede sit instrument til tiltrædelse af konventionen af 1980 den 31. maj 1999. Konventionen trådte i kraft i Usbekistan den 1. august 1999.

Konventionen af 1980 er allerede trådt i kraft mellem Usbekistan og 24 EU-medlemsstater. Kun Østrig, Danmark, Luxembourg og Rumænien har endnu ikke accepteret Usbekistans tiltrædelse af konventionen.

Det fastsættes i artikel 38, stk. 4, i konventionen af 1980, at konventionen finder anvendelse mellem det land, der tiltræder konventionen, og de kontraherende lande, der erklærer, at de accepterer tiltrædelsen.

EU's enekompetence med hensyn til accept af et tredjeland's tiltrædelse af konventionen af 1980 blev bekræftet af Den Europæiske Unions Domstol, som blev hørt på Kommissionens foranledning.

Den 14. oktober 2014 hed det i Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 1/13, at accepten af et tredjeland's tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civilretlige virkninger af internationale børnebortførelser henhører under Den Europæiske Unions enekompetence.

Domstolen insisterede på behovet for, at der er enighed om spørgsmålet på EU-plan, og at de enkelte medlemsstater ikke handler individuelt.

Eftersom internationale børnebortførelser hører ind under Den Europæiske Unions eksterne enekompetence, er det på EU-plan Rådet, der skal træffe afgørelse om, hvorvidt Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse skal godkendes. Østrig, Luxembourg og Rumænien bør således fremsætte en erklæring om, at de i Unionens interesse accepterer Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse.

Med Østrigs, Luxembourgs og Rumæniens accept vil konventionen af 1980 finde anvendelse mellem Hviderusland, Usbekistan og alle EU's medlemsstater undtagen Danmark.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Hvad angår forældres bortførelse af børn, er Haagerkonventionen af 1980 det internationale modstykke til Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 (kendt som Bruxelles IIa-forordningen), der udgør hjørnestenen i EU's retlige samarbejde i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar.

Et af hovedmålene med forordningen er at forhindre bortførelser af børn til andre medlemsstater ved fastlæggelse af procedurer, der sikrer, at børnene hurtigt gives tilbage til den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted. I Bruxelles IIa-forordningen er i artikel 11 til dette formål indarbejdet den procedure, der er fastlagt i Haagerkonventionen af 1980, og som suppleres, idet visse af dens aspekter tydeliggøres, navnlig høring af barnet, fristen for at træffe en afgørelse, efter at der er indgivet en anmodning om tilbagegivelse, og grunde til ikke at tilbagegive barnet. Den indeholder også bestemmelser om modstridende afgørelser om tilbagegivelse, der er truffet i forskellige medlemsstater.

På internationalt plan støtter Den Europæiske Union tredjelandes tiltrædelse af konventionen af 1980 med henblik på at sikre sine medlemsstater et fælles regelkompleks til at håndtere internationale bortførelser af børn.

Der er allerede vedtaget 14 rådsafgørelser mellem juni 2015 og december 2017 med henblik på at acceptere 20 tredjelandes tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om internationale børnebortførelser (Marokko, Singapore, Den Russiske Føderation, Albanien, Andorra, Seychellerne, Armenien, Republikken Korea, Kasakhstan, Peru, Georgien, Sydafrika, Chile, Island, Bahamas, Panama, Uruguay, Colombia, El Salvador og San Marino)¹.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Nærværende forslag er klart knyttet til det generelle mål, der er nedfældet i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union om beskyttelse af børns rettigheder. Det system, der er indført med konventionen af 1980, har til formål at beskytte børn mod de skadelige virkninger af at blive bortført af forældre, f.eks. ved at sikre effektiv udøvelse af samværsretten.

Det er også værd at bemærke sammenhængen med indsatsen for at fremme anvendelsen af mægling i forbindelse med bilæggelse af grænseoverskridende familieretlige tvister. Direktivet om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område² finder bl.a. anvendelse på familieret inden for det fælles europæiske retsområde. Haagerkonventionen af 1980 tilskynder også til mindelige bilæggelser af familietvister. En af vejledningerne om god praksis under konventionen af 1980, der er offentliggjort af Haagerkonferencen om International Privatret, omhandler anvendelse af mægling med henblik på bilæggelse af

---

¹ Der er allerede vedtaget 14 rådsafgørelser om bemyndigelse af medlemsstaterne til at acceptere tiltrædelsen af konventionen af 1980 for **Andorra** (Rådets afgørelse (EU) 2015/1023 af 15. juni 2015), **Seychellerne** (Rådets afgørelse (EU) 2015/2354 af 10. december 2015), **Rusland** (Rådets afgørelse (EU) 2015/2355 af 10. december 2015), **Albanien** (Rådets afgørelse (EU) 2015/2356 af 10. december 2015), **Singapore** (Rådets afgørelse (EU) 2015/1024 af 15. juni 2015), **Marokko** (Rådets afgørelse (EU) 2015/2357 af 10. december 2015), **Armenien** (Rådets afgørelse (EU) 2015/2358 af 10. december 2015), **Republikken Korea** (Rådets afgørelse (EU) 2016/2313 af 8. december 2016), **Kasakhstan** (Rådets afgørelse (EU) 2016/2311 af 8. december 2016), **Peru** (Rådets afgørelse (EU) 2016/2312 af 8. december 2016), **Georgien** og **Sydafrika** (Rådets afgørelse (EU) 2017/2462 af 18. december 2017), **Chile**, **Island** og **Bahamas** (Rådets afgørelse (EU) 2017/2424 af 18. december 2017), **Panama**, **Uruguay** og **El Salvador** (Rådets afgørelse (EU) 2017/2464 af 18. december 2017) og **San Marino** (Rådets afgørelse (EU) 2017/2463 af 18. december 2017).

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/52/EF af 21. maj 2008 om visse aspekter af mægling på det civil- og handelsretlige område (EUT L 136 af 24.5.2008, s. 3).

internationale familietvister omfattende børn, som falder inden for konventionens anvendelsesområde. Denne vejledning er på Kommissionens foranledning oversat til alle EU-sprog, udover engelsk og fransk, og også til arabisk for at støtte dialogen med lande, der endnu ikke har ratificeret konventionen, og for at bidrage til at finde konkrete måder, hvorpå der kan sættes ind over for problemerne i forbindelse med internationale børnebortførelser sammen med ikke-ratificerende lande³.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Eftersom afgørelsen vedrører en international aftale, er det gældende retsgrundlag artikel 218 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 81, stk. 3. Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet.

Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af forordning (EF) nr. 2201/2003 og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.

I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.

• Proportionalitetsprincippet

Nærværende forslag er udarbejdet i overensstemmelse med allerede vedtagne rådsafgørelser om det samme emne og er ikke mere vidtgående end nødvendigt for at sikre en sammenhængende EU-indsats over for internationale børnebortførelser ved at sikre, at Østrig, Luxembourg og Rumænien accepterer Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af konventionen af 1980 inden en given frist.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Høringer af interesserede parter

Østrig, Luxembourg og Rumænien er af Kommissionen blevet spurgt om, hvorvidt de er villige til at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 og har givet en positiv udtalelse.

Drøftelserne på et ekspertmøde afholdt den 18. april 2018 viste, at medlemsstaterne på nuværende tidspunkt ikke har noget imod, at Østrig, Luxembourg og Rumænien accepterer Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af konventionen af 1980.

• Indhentning og brug af ekspertbistand

Eftersom konventionen allerede er i kraft med deltagelse af 24 medlemsstater for så vidt angår Hviderusland og Usbekistan, var Kommissionen og medlemsstaternes eksperter af den opfattelse, at der i sådanne tilfælde ikke er behov for at foretage en specifik vurdering af situationen i de berørte tredjelande.

³ <https://www.hcch.net/en/publications-and-studies/details4/?pid=5568&dtid=3>.

- **Konsekvensanalyse**

Som det var tilfældet med de 14 rådsafgørelser, der blev vedtaget mellem 2015 og 2017 om accept af adskillige tredjelands tiltrædelse af konventionen af 1980, er der for denne retsakt på grund af dens art heller ikke foretaget nogen specifik konsekvensanalyse. Under alle omstændigheder blev det anset for at være overflødigt at foretage en specifik vurdering af situationen i Hviderusland og Usbekistan ud fra den betragtning, at konventionen allerede er i kraft med 24 EU-medlemsstater, og at Østrig, Luxembourg og Rumænien er villige til at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget til afgørelse har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Eftersom forslaget kun vedrører bemyndigelse af Østrig, Luxembourg og Rumænien til at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af konventionen af 1980, er overvågningen af dens gennemførelse derfor begrænset til Østrigs, Luxembourgs og Rumæniens efterlevelse af erklæringens ordlyd og fristen for at deponere den og meddele deponeringen til Kommissionen som fastsat i Rådets afgørelse.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om bemyndigelse af Østrig, Luxembourg og Rumænien til i Den Europæiske Unions interesse at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 3, sammenholdt med artikel 218, stk. 6, litra b),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig som et af sine mål at fremme beskyttelse af børns rettigheder, jf. artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union. Foranstaltninger til beskyttelse af børn mod ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse er en væsentlig del af denne politik.
- (2) Rådet har vedtaget forordning (EF) nr. 2201/2003⁵ ("Bruxelles IIa-forordningen"), der har til formål at beskytte børn mod skadelige virkninger af ulovlig bortførelse eller tilbageholdelse og indføre procedurer, der skal sikre, at disse børn hurtigt vender tilbage til deres sædvanlige opholdssted, og at samværsretten og forældremyndigheden beskyttes.
- (3) Bruxelles IIa-forordningen supplerer og styrker Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser ("Haagerkonventionen af 1980"), hvorved der på internationalt niveau indføres et system af forpligtelser og en samarbejdsordning mellem de kontraherende lande og mellem centrale myndigheder og sigtes mod at sikre hurtig tilbagegivelse af ulovligt bortførte eller tilbageholdte børn.
- (4) Alle Unionens medlemsstater er parter i Haagerkonventionen af 1980.
- (5) Unionen opfordrer tredjelande til at tiltræde Haagerkonventionen af 1980 og støtter den korrekte gennemførelse af Haagerkonventionen af 1980 ved blandt andet sammen med medlemsstaterne at deltage i de særlige kommissioner, som regelmæssigt nedsættes under Haagerkonferencen om International Privatret.
- (6) Et fælles regelkompleks gældende for Unionens medlemsstater og tredjelande kunne være den bedste løsning på følsomme sager om international bortførelse af børn.

---

⁴ EUT C af , s. .

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabsager og i sager vedrørende forældres ansvar og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000 (EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1).

- (7) Det fastsættes i Haagerkonventionen af 1980, at den finder anvendelse mellem et land, der tiltræder konventionen, og de kontraherende lande, der har erklæret, at de accepterer tiltrædelsen.
- (8) Ifølge Haagerkonventionen af 1980 kan regionale organisationer for økonomisk integration såsom Unionen ikke blive part i den. Unionen kan derfor ikke tiltræde konventionen og heller ikke deponere en erklæring om accept af et land, der tiltræder konventionen.
- (9) I henhold til Den Europæiske Unions Domstols udtalelse 1/13 hører erklæringer om accept i henhold til Haagerkonventionen af 1980 under Unionens eksterne enekompetence.
- (10) Hviderusland deponerede sit instrument til tiltrædelse af konventionen af 1980 den 12. januar 1998. Konventionen trådte i kraft i Hviderusland den 1. april 1998.
- (11) Alle berørte medlemsstater med undtagelse af Østrig, Danmark, Luxembourg og Rumænien har allerede accepteret Hvideruslands tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Hviderusland har accepteret Bulgariens, Estlands, Letlands, Litauens og Maltas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. På baggrund af en vurdering af situationen i Hviderusland konkluderes det, at Østrig, Luxembourg og Rumænien er villige til i Unionens interesse at acceptere Hvideruslands tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.
- (12) Usbekistan deponerede sit instrument til tiltrædelse af konventionen af 1980 den 31. maj 1999. Konventionen trådte i kraft i Usbekistan den 1. august 1999.
- (13) Alle medlemsstater med undtagelse af Østrig, Danmark, Luxembourg og Rumænien har allerede accepteret Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. Usbekistan har accepteret Bulgariens, Estlands, Letlands, Litauens og Maltas tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980. På baggrund af en vurdering af situationen i Usbekistan konkluderes det, at Østrig, Luxembourg og Rumænien er villige til i Unionens interesse at acceptere Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980.
- (14) Østrig, Luxembourg og Rumænien bør derfor bemyndiges til i Unionens interesse at deponere deres erklæringer om accept af Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 i overensstemmelse med betingelserne i denne afgørelse. De øvrige medlemsstater i Unionen, som allerede har accepteret Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980, bør ikke deponere nye erklæringer om accept, da de eksisterende erklæringer bevarer deres gyldighed i henhold til folkeretten.
- (15) Det Forenede Kongerige og Irland er bundet af Bruxelles IIa-forordningen og deltager derfor i vedtagelsen og anvendelsen af denne afgørelse.
- (16) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Østrig, Luxembourg og Rumænien bemyndiges hermed til i Unionens interesse at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser ("Haagerkonventionen af 1980").

2. Østrig, Luxembourg og Rumænien skal senest... [twelve months after the date of adoption of this Decision] deponere en erklæring om accept i Unionens interesse af Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 med følgende ordlyd:

"[Full name of MEMBER STATE] erklærer at acceptere Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 25. oktober 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser i overensstemmelse med Rådets afgørelse (EU) 2018/...".

3. Østrig, Luxembourg og Rumænien underretter Rådet og Kommissionen om deres deponering af deres erklæringer om accept af Hvideruslands og Usbekistans tiltrædelse af Haagerkonventionen af 1980 og meddeler Kommissionen erklæringernes ordlyd senest to måneder efter deponeringen.

Artikel 2

Denne afgørelse får virkning på dagen for meddelelsen.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Østrig, Luxembourg og Rumænien.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formand*